

UPPVIDINGE FÅGELKLUBB

informerar

Ansvarig utgivare och redaktör: Rolf Lilja

Hemsida: www.uppvidingefagel.se

E-post: uppvidingefagel@gmail.com

Klubbtidningen utkommer med två nummer per år. Den finns även att läsa på hemsidan under fliken Arkivet - Klubbtidningen

Våren/Sommaren 2017

Bidrag till tidningen skickas per E-post eller brev till Rolf Lilja, Sjösåsvägen 16, 363 41 BRAÅS

Nästa nummer kommer ut hösten 2017

Förra året rapporterades för första gången lappuggla i Uppvidinge kommun. Eftersom samtliga observationer gjordes inom ett begränsat område kan man väl anta att det rörde sig om en stationär fågel. Eftersökningar gjordes men något bevis på om häckning skett lyckades vi inte få fram.

Lappugglan hör framför allt hemma i barrskogen. Trivs i tät, ogallrad skog, eller gamla, grova bestånd av granar

med insprängda tallar och myrmarks-gläntor här och var.

Eftersom häckning konstaterats i närliggande kommuner blir det en utmaning för klubbens medlemmar att hålla utkik efter den karismatiska fågeln. Flertalet av länets lappugglor har upptäckts under svamp- och bärplockning, så ta gärna en paus och titta dig omkring när du är ute. Jag själv hade ynnesten att få se den på nära håll i samband med hjortronplockning.

För att ytterligare höja intresset så läs och njut av följande berättelse.

Blickar som får tiden att stanna

På mina fågelinventeringar har jag stött upp allt från älgar i kraftledningsgator till tjädrar i lummiga skogar. Jag har sett in i taltrastens ögon, mött tjattrade mesar och lyssnat på vemodigt sjungande trädlärkor. Det handlar oftast om korta möten i naturen. Möten som man lätt glömmer bort. Men så finns det

INNEHÅLLSFÖRTECKNING	SIDA
<i>Blickar som får tiden att stanna</i>	1
<i>Tjäderseminarium</i>	4
<i>Vinterfåglar inpå knuten 2017</i>	6
<i>Kungsörnsgruppen rapporterar</i>	8
<i>Sammanfattning 2016 östra delen av länet</i>	8
<i>Positiv start på kungsörnsinv 2017</i>	9
<i>Kungsörnskampe har lämnat oss</i>	9
<i>Fågelklubbens årsmöte 2017</i>	10
<i>Exkursionsrapporter 2017</i>	11
<i>Kontakt- och adressuppgifter till styrelsen</i>	12
<i>Nytryck av klubbmärket</i>	12

gångar då tiden stannar och som har bränts fast på näthinnan för alltid.

För några år sedan gick jag en tidig försommarmorgon i en bokskog. Grön-sångare sjöng ikapp med koltrastar, löv-sångare och bofinkar. Skogsduvor lät höra sin tvåstaviga, jämrande sång.

Nötväckans blandade läten kändes mal-placerade i den så melodiska kören av andra fåglar. Det var som om den inte hörde hemma där. Men den struntade väl helt enkelt i vilket. Eftersom det var inventering tittade jag ner på kompassen för att se riktningen. När jag lyfte blicken igen så stod den bara där.

Kanske var det bara 15 meter bort. En räv. Den tittade på mig och jag på den. Det var som på film. Som om en kamera zoomade in rävens blick, för att sedan zooma in min, om vartannat. Just där och då stod vi bara still, både räven och jag, och såg på varandra. Det kändes som om vi hade tittat på varandra i en evighet, men det var kanske bara några sekunder. Vill man se naturen i ett och samma ögonblick kan jag rekommendera att se in i ett par rävögon. Dess blick visar alla känslor på en och samma gång. Det är som om den levt i hundratals år och är något av ett väsen som vet allt. En pälsförsedd sanningssägare på fyra ben.

En dag i början av juni 2015 lämnade vi båda staden. Det var för mycket studenter, för stora portioner kommers och mängder med trasiga ölflaskor på gator och torg. Vi ville bort, vi ville in i skogen. Till tystnaden och lugnet. En lappuggla hade hittats vid Långhulten utanför Halmstad några dagar tidigare. Frida hade aldrig sett lappuggla. Det var sensation. Helt plötsligt var vi bara där. I skogen.

Vi vandrade bland tallar, björk och sly. Vinden och dofterna där skapade lugn och harmoni. Stenar och träd från urminnes tider stod kvar som vittnen från det förflutna. Med gåshud och bultande hjärta vid myren bland tuvull och tåg mötte vi lappugglans blick. Ögonen så ivriga att få berätta om ömsom glädje ömsom sorg. Vi befann oss i lappugglans skog. Långt från tjo och tjim. På bara några meters håll satt den, i en liten tall intill myrkanten och såg helt oberörd ut av vår närvaro. Vi tittade på den och undrade om den ens var verklig. En skapelse av evolutionär perfektion med syn och hörsel utöver vår begreppsformåga.

Ljudlöst flög den ut för att slå ett byte. Efter några försök fick den tag på en sork och flög bort mot något som troligen var en häckning i närheten.

Förr i världen kunde lappugglan kallas ”Tita grå” som var en förklädd kvinna, i form av en trollpacka. Hon var både elak och slug. Som ett slags mellanting mellan människa och någonting okänt. Att möta lappugglans blick känns lite som att se in i ögonen på ett väsen. En befjädrad kropp som upptagits av en vilsen själ. Jag tror efter mina upplevelser att uttrycken ”listig som en räv” och ”klok som en uggla” inte alls är så dumma. Men man kan fråga sig vad uggla och räven har för uttryck om oss människor. Förmodligen är de inte alls lika smickrande...

Christopher Gullander

Lappuggla. Akvarell av Frida Nettelbladt.

Tjäderseminarium

I november månad var Göran och jag på ett tjäderseminarium i Göteborg. Under en heldag fick vi ta del av olika aspekter på tjäders situation i södra Sverige. Seminariet anordnades av BirdLife Sverige och Göteborgs Ornitologiska Förening.

Hur mår egentligen tjädern, skogens själ? Frågan väcker passion och heta känslor. Det är inte lätt att bilda sig en egen uppfattning när personer med gott anseende har olika åsikter och pekar i vitt skilda riktningar. Dessutom förekommer lokala variationer - ser man till hela Sverige klarar sig tjädern hyfsat i norr men dåligt i söder.

Då Sverige har närmare 40 procent av det totala beståndet tjädrar i Europa har vi ett stort ansvar att behålla en livskraftig stam. Det finns flera anledningar till att tjädern hotas. Granplantering på tallmarker, fragmentering av skogar med rikligt av hyggen, dålig tallföryngring,

minskad mängd blåbärsris är några av de orsaker som påverkar tjädern negativt.

Risvegetationen i de svenska skogarna har minskat de senaste 20 åren, visar SLU-forskarna Jörg Brunet och Per-Ola Hedwall i sin forskningsrapport "Klimatförändringar, kvävenedfall och skogsbruk". Störst är minskningen i södra Sverige, vilket beror på att ytan av tätare och mörkare granskogar ökat kraftigt denna period. Dessutom har kvävetillförseln till marken gjort att växter med större näringsbehov, som till exempel ormbunkar, gynnas. Skogsbräken och träjon gynnas av kväve och skugga, medan risvegetationen missgynnas. Även trakthyggesbruket missgynnar ljung, kråkbär, lingon och blåbär. En pågående studie tyder på att mängden av dessa arter kan ha minskat med upp till 50 procent i södra Sverige sedan 1950-talet. För den biologiska mångfalden är det viktigt att något görs. Risvegetationen är en viktig länk i näringskedjan, bland annat som föda åt

skogsfåglar och insekter.

Föredragen under förmiddagen gick främst ut på att myndigheter och företag redovisade hur de, var och en på sitt sätt, försöker att bevara tjädern. SÖDRA berättade om hur de, tillsammans med Skogsstyrelsen, nu arbe-

Tjädertupp. Foto: Thomas Hultquist

tar fram en broschyr ”Bruka skogen och klara tjädern”. Denna broschyr ska man sen sprida till sina medlemmar. Skogs-sällskapet rapporterade om deras demo-projekt med tjäderanpassad skogssköt-sel. Länsstyrelsen och Skogsstyrelsen i Västra Götaland redogjorde för hur de handlägger och försöker öka bevarande-statusen för tjäder i sina hemmamarker. Eftermiddagen startade med en presen-tation över vad forskningen säger om tjäderns biotopval. Fortfarande är det i mycket Ingemar Hjorts banbrytande ar-bete som redovisades i boken ”Tjädern, en skogsfågel” (Skogsstyrelsen 1994) som gäller.

Bra tjädermarker utgörs av äldre gall-ringsskogar av tall eller talldominerad barrblandskog, slutavverkningsmogna skogar, myrmarker och sumpskogar. Under vintertid lever tjädern nästan bara av tallbarr. På våren utökas dieten med tuvullsknopp och senare av blåbärsris samt blåbär och insekter. En bra tjäder-skog ska vara talldominerad och inte ha ett för slutet krontak. Bör vara flerskik-tad för att ge skydd från insyn och pre-datorer. Ett typiskt inslag på tjäderns lekplats är myrmark och hållmark. Båda dessa vegetationstyper brukar kallas skogliga impediment.

I kärnområdet (0-500 m från lekcent-rum) behöver teoretiskt sett varje tupp tillgång till 1 ha äldre gallringsskog, 2 ha tallmosse/kärr och mellan 2 och 5 ha gammelskog. En cirkel med radien 500 m ger en areal av 78 ha, så om all mark kunde utnyttjas maximalt av tjädern skulle arealen räcka till 15 tuppar (Hjort, 1994).

Avslutningsvis presenterades en satellit-bildsbaserad analys av skogslandskapets gröna infrastruktur – med tjäder som

modellart. Denna analys hade gjorts i Västra Götaland. Med hjälp av satellit-bilder som grund var målet att identifi-era lämpliga tjäderhabitat. Detta sker genom att över satellitbilden lägga skikt av bl.a. terrängkarta, ortofoto, skogskar-tering, beståndssammansättning, kron-täckning, hyggesdata, skogklädda och öppna myrmarker, sumpskog m.m. Ge-nom att titta på kända biotoper från tjä-derinventeringsdata värdesätter man de olika habitaterna med högre värde om de anses vara viktiga för ett bra tjäderom-råde. Datorn gör sedan en habitatmodel-ling och får fram ett HSI-värde (Habi-tat Suitability Index). Detta utmynnar i en speciell färgkarta med färger kopp-lade till de olika HSI-värdena. Det högsta HSI-värdet 1,0 (rött på kartan) pekar på en mycket lämplig tjäderbio-top.

Resultatet från habitatmodelleringen vi-sade att det fanns ett signifikant sam-band mellan högt HSI-värde och aktiva lekplatser (större än 3 tuppar).

Även Länsstyrelsen i Jönköping redovi-sade hur man använt habitatmodelle-ringen praktiskt i Jönköpings län när det gäller tjädern. Även här har man sett ett klart samband mellan högt HSI-värde och tjäderförekomst. När man invente-rar tjäder koncentrerar man sig på om-råde med högt värde.

Planer finns att i Uppvidinge göra en större satsning på att inventera tjäder. Är du intresserad av att vara med i detta arbete, hör av dig till någon i styrelsen.

Rolf Lilja

Vinterfåglar inpå knuten 2017

Sidensvans. Foto: Torbjörn Arvidsson

Årets upplaga av Vinterfåglar Inpå Knuten gick i sidensvansens tecken. Denna vackra fågel var en riktig ”bubblare” på listan och avancerade från 19:e till 5:e plats. En annan vacker fågel som också ökade markant jämfört med förra året är stjärtmesen. I båda fallen kan ökningarna troligen kopplas till ett kraftigt inflöde österifrån under hösten som gick.

Årets räkning fick den största anslutningen av rapportörer hittills. Totalt medverkade drygt 21 000, spridda över hela landet.

Det var också förhållandevis gott om fågel, i alla fall i jämförelse med året före. Detta kan bero på tillfälligheter, såsom vädret under själva räkningshel

gen. Men en bidragande faktor var sannolikt att vädret under häckningssäsongen 2015 var ogynnsamt för fåglarna medan det under motsvarande period 2016 snarare var mycket gynnsamt. Detta kan ha inneburit att många fåglar hade låg häckningsframgång 2015, vilket i sin tur innebar förhållandevis svagare populationer vintern 2015/16. Den goda häckningssäsongen 2016 ledde tvärtom till förhållandevis starka populationer denna vinter (2016/17).

Ser vi till de 30 talrikaste arterna på fågelmatningarna ökade 19 i antal, medan 10 minskade och en låg på nästan samma nivå (räknat i genomsnittligt antal fågelindivider per rapport). Av de arter som minskade finns flera som i

30-i-topp-listan

art och antal (förra årets placering inom parentes)		procentuell förändring i %
1	Talgoxe (1)	159 632 +15
2	Blåmes (2)	120 102 10
3	Pilfink (3)	110 088 +8
4	Domherre (4)	68 255 +9
5	Sidensvans (19)	61 548 +225
6	Skata (7)	51 359 +6
7	Kaja (8)	51 272 +4
8	Grönfink (5)	50 457 -3
9	Koltrast (6)	49 371 0
10	Gråsiska (12)	36 766 +33
11	Gråsparv (11)	36 078 +14
12	Gulspurv (9)	34 758 -16
13	Nötväcka (13)	28 200 +6
14	Stjärtmes (22)	18 467 +85
15	St hackspett (18)	16 613 +16
16	Steglits (15)	16 317 -15
17	Entita (17)	15 511 -1
18	Grönsiska (10)	14 924 +3
19	Nötskrika (16)	11 051 -28
20	Talltita (20)	11 033 +6
21	Kråka (26)	10 582 +22
22	Tamduva (25)	10 187 +7
23	Bergfink (14)	9 593 -58
24	Björktrast (30)	9 396 +73
25	Stenknäck (23)	8 862 -13
26	Bofink (21)	8 685 +8
27	Svartmes (24)	8 589 -11
28	Ringduva (27)	7 898 -3
29	Rödhake (28)	6 410 -6
30	Råka (31)	5 726 +27

naturen är beroende av en viss typ av föda och som därför alltid varierar i takt med födotillgången. Två sådana exempel är nötskrika, som är beroende av ekollon, och bergfink, som har lika stark koppling till bokollon vintertid.

Med undantag av grönfink och gulspurv ökade alla arterna på den 15 första platserna på listan, även om koltrastens ökning endast var marginell (knappt en

halv procent). Flertalet av dessa arter är väl anpassade till vårt varierande vinterklimat, och de är dessutom generalister när det gäller födan. Det innebär att den uppgång vi kan se i år troligen också speglar en verklig uppgång i de olika arternas bestånd.

Grönfinken och gulsparven minskar däremot åter. Båda dessa arter har haft nedåtgående trender under flera år. I grönfinkens fall vet vi att det i första hand beror på att den drabbats av en sjukdom (gulknopp). Denna sjukdom kan också vara en del av orsaken till gulsparvens minskning, men sannolikt har den även påverkats negativt av jordbrukslandskapets förändring.

En fågel som däremot verkar vara på väg att bryta en lång nedåtgående trend är gråsparven. Den har ökat i uppträdande de senaste åren, något som även kommenteras av flera rapportörer i år. Men det är fortfarande så att pilfinken är betydligt talrikare än gråsparven – det går i genomsnitt tre pilfinkar på varje gråsparv vid våra fågelmatningar.

Större hackspett. Foto P-G Bentz
www.sturnus.se

Kungsörnsgruppen rapporterar

Även 2016 har Kronobergs Ornitologiska Förening, KOF, inventerat kungsörn på uppdrag av Länsstyrelsen Kronoberg. Uppgiften har främst omfattat spelflygsinventeringar under februari-mars, men också sommaruppföljning av aktiva revir.

Att inventera kungsörn är svårt och tidskrävande, trots fåglarnas storlek och utseende. Förmågan att hålla sig undan och smygflyga i trädtopphöjd bortom observatörernas ögon är imponerande. Bristen på höjder och andra lämpliga observationspunkter, försvårar också

uppdraget. Mot den bakgrunden skedde anmärkningsvärt många kungsörnsobservationer under 2016. Mycket tyder på att länet kan ha haft den första lyckade föryngringen sedan 2012.

Sammanfattning 2016 för östra delen av länet

Uppvidinge kommun framstår allt mer som artens kärnområde i Kronobergs län.

Det kända paret var på plats i reviret där en lyckad häckning genomfördes 2012, men där boet blåste ner 2014. Någon häckning kunde dock inte konstateras under 2016.

Kungsörn. Foto: Kent Öhrn

Glädjande nog upptäcktes ytterligare ett adult par på en ny plats i kommunen. Kungsörnsparret fanns kvar i området året ut. Någon häckning kunde inte konstateras under våra sommarbesök, men observationer under vårvintern 2017 av upp till två ungfåglar i närheten av det spelflygande paret, pekar ändå starkt mot att en lyckad föryngring trots allt skett. I så fall den första i Kronoberg sedan 2012.

Uppvidinges tredje aktiva revir noterades vid en plats där det sedan tidigare finns en historik av kungsörn och miss-tankar om häckning.

I Uppvidinge gjordes också flera örnobservationer på andra håll i kommunen, bland annat av ett par.

Till skillnad från föregående år, finns inga indikationer på något aktivt kungsörnsrevir i Lessebo kommun. Å andra sidan har såväl inventeringsinsats som uppföljning varit bristfällig jämfört med 2015.

Är du intresserad av en fullständig sammanfattning över hela länet rekommenderas att läsa Fåglar i Småland / Milvus nr 2 2017.

Positiv start på kungsörnsinventeringen 2017.

Bara något årtionde tillbaka kändes det helt verklighetsfrämmande. Att kungsörn håller på att få fäste i Kronobergs län är 2000-talets kanske roligaste ornitologiska nyhet. Även i år har KOF, Kronobergs Ornitologiska Förening, fortsatt att följa artens utveckling på uppdrag av Länsstyrelsen Kronoberg. Vårvintern 2017 har varit ganska seg och väderleken inte riktigt på vår sida. Ändå pekar resultatet så här långt mot en intressant fortsättning av säsongen.

Glädjeämnen finns som väntat i Uppvidinge kommun där två aktiva revir noterats. I båda fallen gäller det kända revir med adulta fåglar.

Att ett av de spelflygande paren dessutom relativt varsamt kört bort unga kungsörnar från reviret är spännande. Mycket tyder på att det aktuella paret fick ut två ungar på vingarna under fjolåret, funderar örngruppens Rolf Lilja. Kungsörn har också observerats på ytterligare platser i Uppvidinge, liksom i Växjö, Ljungby och Tingsryd kommun.

Kungsörnskämpe har lämnat oss

Många av oss har inspirerats av Ambjörn Carlssons outtröttliga arbete för att rädda kungsörn och andra rovfåglar. Skåne var hemmamarkerna, men Ambjörn gästade även oss och delade frikostigt med sig av sin mångåriga erfarenhet av kungsörn.

Två dagar före julafton avled Ambjörn efter en längre tids sjukdom. Tankar och deltagande går framförallt till familjen, men även vi fågelskådare har förlorat en stor eldsjäl och god vän.

Ambjörn brann för djur och natur, men hade ett särskilt svagt öga för just kungsörn. Inget tycktes honom omöjligt när det gällde att ge den vackra rovfågeln möjligheter att överleva. Framtiden var rakryggad, saklig och vägvinnande oavsett om det gällde fridstörande fotografer eller rovdjursfällor och olämpligt placerade vindkraftverk. Ambjörn hade förmågan att tala med bönder på bönders vis och med de lärde på latin.

Han blev också en slags mentor för

KOFs örngrupp. När häckande kungsörn var helt nytt för oss, lyfte Rolf ofta telefonluren för att få kunskap, tips och stöttning vid problem och frågeställningar.

Själv minns jag särskilt två möten. Under våra örnrträffar i Osaby berättade Ambjörn både engagerat och underhållande om kungsörn, och visade också på stor glädje över att få vara med tillsammans med så många likasinnade.

Vid vår sista kontakt var Ambjörn trött, sliten och märkt av sjukdomen. Trots vinter och elakt snöblask, följde han ändå med en arborist från Skåne för att kolla status på ett av våra kungsörnbbon.

Ambjörn sakande kraft att följa med till själva boet. Men att vara nära örnarna och sina vänner var ändå viktigt. Det arvet och den andemeningen kommer att fortsätta att leva även nu när Ambjörn lämnat oss.

Mikael Persson och Rolf Lilja

Uppvidinge Fågelklubbs årsmöte 2017

Sista söndagen i februari var det som vanligt dags för klubbens årsmöte. Fågelklubbs 31:a årsmöte hölls som vanligt i PRO-lokalen i Lenhovda, där 19 medlemmar hade mött upp. Till ordförande för mötet valdes Göran Carlsson och sekreterare Rolf Lilja.

Under mötesförhandlingarna omvaldes Göran till ordförande för kommande år liksom de styrelseledamöter som stod i tur att avgå.

Klubbens ekonomi är bra med nästan 38 000 kronor i kassan och årets resultat var drygt 3 600 kronor plus.

Klubbens Tjäderpris för 2016 tilldelades Christina och Ingvald Törnqvist. Motiveringen löd: *"De har under många år varit fågelklubben behjälpliga vad gäller området kring fågeltornet vid Södresjö. Miljön i anslutning till tornet har öppnats upp och hålls öppen med hjälp av betesdjur, vilket främjar fågellivet. Även parkeringsplats är tillgänglig för besökare. Uppvidinge Fågelklubb vill visa sin uppskattning för deras insatser och visade intresse för*

fågellivet i området genom att tilldela dem årets Tjäderpris"

Efter mötesförhandlingarna blev det fika och lottförsäljning.

Som avslutning visade Thomas Hultquist, en av klubbens medlemmar, ett urval av sina fantastiska bilder. Vi fick följa med på en fågelskådarresa till Norrland.

Pristagarna tillsammans med vår ordförande

Exkursionsrapporter 2017

Fröseke mader och Hinkaryds naturreservat

Solen aviserade sin ankomst bakom skogsranden då vi, på årets första exkursion söndagen den 12 mars, gick körvägen ner mot maderna. Till vänster hörde vi bruset från Alsterån, då den stupade ner mot de öppna maderna. Här är ett säkert ställe att observera strömstare på vintern. Gröngöling och större hackspett trummade bland de gamla asparna och strofer från grönfink och dubbeltrast hördes.

Jag har varit här många tidiga vårmorgnar genom åren. Bäst har det varit efter snörika vintrar. Då har maderna övervämmats och jag har kunnat se rastande sångsvanar, tranor, storspovar, skogssnäppor m.fl.

Tyvärr var senaste vintern snöfattig, så denna vår låg maderna inte under vatten. På ån låg gräsand och knipa. En starflock och några ringduvor sträckte över liksom en ormvråk. Tranrop hördes på avstånd och en flock sångsvanar sträckte nu bara förbi.

Vi begav oss sedan till Hinkaryds naturreservat. En fin vandringsled på ett par kilometer ledde oss in i riktig gammelskog. Björkekärrsbäcken rinner genom områdets sprickdal för att mynna ut i Uvasjön. Vi lämnade solljuset och tog den branta stigen ner i dalen. Där kunde inte solstrålarna leta sig ner. I dunklet bland mer än tvåhundraåriga granar porlade bäcken. Längs klippbranterna växer flera sorters mossor och lummer. När man är där får man en känsla av att ett skogstroll när som helst kan titta fram. Lämningar av ett dämme

visar att det har funnits en liten kvarn i bäcken. Nerfallna träd i olika nedbrytningsskeden finns längs hela ravinen. En spillkråka ropade uppifrån tallskogen. Vi såg också tofsmes och talltita, två arter som är beroende av gammelskog. Överallt kunde vi konstatera att hackspettar hittat riktiga godisgömmor i torrakor och stubbar. En trädkrypare letade sig i spiral upp i en jättegran när vi tog oss över träbron och upp på andra sidan bäcken. Vi följde leden tillbaka till startplatsen och avslutade utflykten med en kopp rykande kaffe.

Orrspel på Horshaga fly

Lördagsmorgonen den 8 april bjöd, i motsats till föregående års exkursion, på en fin morgon. Hela 18 personer mötte upp vid parkeringen. Spelet var lite trögt till en början men kom efterhand igång. Minst 20 spelande tuppar och bland dessa gick 7 honor omkring och bedömde de olika tupparna. När spelet framför oss vid några tillfällen gjorde uppehåll, kunde vi höra att ännu fler spelande individer fanns på flyet i riktning mot nordost.

Utöver detta visade ljungpiparna upp ett intensivt spel under hela morgonen. Minst fyra individer var uppe samtidigt. Sträckande ormvråkar, ett tranpar samt två spelande skogssnäppor var några andra arter som iakttogs. Ängspioplärkorna hade börjat hävda sina revir och i omgivningarna sjöng, koltrast, taltrast och dubbeltrast för fullt.

De som var kvar till slutet fick avslutningsvis ytterligare en fin fågelupplevelse då en varfågel dök upp och satt fint i en trädtopp ute på flyet.

Uppvidinge Fågelklubb

Sjösåsvägen 16, 363 41 BRAÅS

STYRELSE:

Ordförande: Göran Carlsson

Ringvägen 14, 360 75 ALSTERMO

E-post: goran.elisabeth@telia.com

Tfn 0481-615 33

Mob 070-2321235

Vice ordförande: Love Eriksen

Bihult 1, 360 73 LENHOVDA

E-post: love.eriksen@hek.lu.se

Mob 073-1825031

Sekreterare: Rolf Lilja

Sjösåsvägen 16, 363 41 BRAÅS

E-post: rolf.lilja.braas@telia.com

Tfn 0474-307 16

Mob 0733-107595

Vice sekreterare: Marianne Arfvidsson

Lejens väg 24, 363 41 BRAÅS

E-post: marianne@kronobergare.se

Tfn 0474-304 63

Mob 070-2705503

Kassör: Jonny Svensson

Nålgatan 3, 364 31 ÅSEDA

E-post: jonny.svensson@netatonce.net

Tfn 0474-715 25

Mob 076-1063668

Ledamot: Torbjörn Gustafsson

Holmahult Gården, 360 73 LENHOVDA

E-post: tg@globalnet.net

Tfn 0474-240 45

Mob 010-4716157

Ledamot: Staffan Jonasson

Voltgatan 10, 380 10 MÅLERÅS

E-post: staffanirene@telia.com

Tfn 0481-312 36

Mob 070-6031236

REVISOR

Lars Wähämäki, Åsedavägen 11, 360 76 ÄLGHULT

MEDLEMSAVGIFT 2017

Över 20 år 60:- Under 20 år 10:-

Familjemedlemmar 10:-

Vårt bankgironr är 5649-6755

Nytryck av vårt klubbmärke

Sedan en tid tillbaka finns det nya klubbmärken för dig som är intresserad. Ett är i tyg och ett är en klisterdekal för exempelvis bilen. Du kan köpa det vid någon av våra aktiviteter eller genom vår kassör Jonny Svensson, tel. 076 106 36 68.

Priset är 20 kr för tygmärket och 10 kr för klistermärket.

För den som vill ha det hemsänt tillkommer porto.

Välkommen med din beställning!

